

Homília pri otvorení Jubilejného roka 2025 v Spišskej diecéze

Poprad 29. decembra 2024

Milí spolubratia v biskupskej, kňazskej a diakonskej službe, zasvätené osoby, drahý Boží ľud Spišskej diecézy prítomný v tejto Konkatedrále Sedembolestnej Panny Márie ako aj Vy všetci, ktorí ste s nami duchovne spojení prostredníctvom vysielania Katolíckej televízie Lux.

Naplňa ma veľká radosť a vdornosť, lebo dobrý Pán nám daruje tento jubilejný rok, ktorý otvárame v našej Spišskej diecéze. Naplňajú sa slová apoštola Pavla z Druhého listu Korint'anom: „*Teraz je čas milosti, teraz je deň spásy.*“ Svätý rok, ktorý začíname sláviť, je čas Pánovej dobroty, je to príležitosť obnoviť a prehĺbiť náš vzťah s Bohom nielen ako jednotlivci, ale predovšetkým ako putujúce spoločenstvo bratov a sestier. Svätý Otec František vybral pre jubilejný rok motto „Pútnici nádeje“. Viera je vždy cesta. Skutky apoštolov uvádzajú, že prvých kresťanov označovali ako prívržencov „Cesty“. Áno, sme prívrženci cesty, tzn. Ježiša, ktorý o sebe povedal: „*Ja som Cesta, Pravda a Život.*“ Jubilejný kríž, má na svojej zadnej strane vyobrazenie Pána Ježiša ako pútnika. Ježiš Kristus už 2 000 rokov kráča s Cirkvou. Je Emanuel – Boh s nami. Je verný tomu, čo prisľúbil: „*Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.*“ Boží Syn dnes pozýva každého z nás, aby sme sa k nemu pridali a kráčali po ceste pravdy a života spolu s ním.

Milí bratia a sestry, nie sme ani tuláci, ani turisti. Tulák nevie kam ide. Turista na chvíľu túži vypadnúť niekde inde zo svojej každodennosti, aby sa znova do nej vrátil. My sme pútnici. Pútnik vie, že jeho cesta má smer a cieľ. Nechodíme do kruhu, ani nie sme vystavený náhode. Pre naše spoločné putovanie v tomto jubilejnom roku ponúkam tri charakteristiky pútnika našej Spišskej diecézy.

Prvá charakteristika pútnika je nádej. Nádej, že dôjde do cieľa. Nádej je to, čo nás na ceste udržiava, aby sme nestratili odvahu vstať a pokračovať, keď padneme. Nádej je to, čo nám bráni otočiť sa, keď mraky a tma našich pádov, bolestných skúseností zatienia slnka a svetlo. Najjednoduchší spôsob na ovládanie druhých je rozsievat' nedostatok nádeje a neustále vyvolávat' nedôveru. Nedajme sa do tejto manipulácie vlákať. Na čele našej dnešnej procesie sme niesli kríž. Tu v konkatedrále a vo všetkých ostatných jubilejných chrámoch bude mať svoje osobitné čestné miesto. Buď pozdravený kríž, naša jediná nádej. Nemám na mysli drevo, ale Toho, ktorý sa pre nás obetoval na dreve kríža. Ježiš Kristus. On je jediná nádej. Naša Cirkev, naše rodiny, naša spoločnosť potrebuje túto nádej. Potrebujeme Ježiša Krista. On je nádej, ktorá nesklame, ktorá nezahanbuje. Kráčajme vždy s očami upretými na Ježiša Krista, ktorý putuje s nami. **Bratia a sestry, s očami upretými na Ježiša vykročme do tohto jubilejného roka!**

Druhá charakteristika pútnika je, že putovať znamená kráčať spolu. Nikdy nekráčame sami. Bratia a sestry, nikdy nekráčajme sami! Jubilejný rok je milostivým časom spoločenstva. Je to čas, keď v Cirkvi ako v spoločenstve a so spoločenstvom bratov a

sestier putujeme spolu, dokonca s celým ľudstvom. Bratia a sestry, v našej Spišskej diecéze nechceme ísť každý svojou cestou. Boh nás pozýva do spoločenstva – k tomu, aby sme si navzájom pomáhali a povzbudzovali sa. Myslime na príklad starozákonného izraelského národa na púšti, kde nikto neputoval sám. Keď slabší klesol, alebo zaostal, iní mu pomáhali. Tak aj my si dnes uvedomujeme dôležitosť solidarity, bratskej lásky, spoločného kráčania. Nedovoľme sa uzavrieť do bubliny vlastných záujmov. To nie je cesta nádeje, ale izolácie a smútku. Putovať spolu znamená pestovať blízkosť. Nádej je odvážna v tom, že dokáže pozerat' na druhého ponad vlastné pohodlie. Spoločenstvo nás podporí, spoločenstvo nám pomôže hľadiet' dopredu. Prvým takýmto spoločenstvom je rodina. Je to prvé miesto odovzdávania lásky a vzájomnej pozornosti ale aj prvým miestom odovzdávania viery. S dôverou a prosbou sa osobitne obraciam na Vás, moji spolubratia kňazi. Budujte Vaše farnosti ako spoločenstvá Kristovho tajomného tela. Keď trpí jeden člen, ostatní sú pri ňom a snažia sa mu pomôcť, keď sa raduje jeden, druhí nezávidia, ale radujú sa s ním. Láska k druhému hľadá vždy to najlepšie pre jeho život. Apoštol Pavol nás povzbudzuje: „*Neste si vzájomne bremená a tak naplníte Kristov zákon.*“ Toto je poslanie jubilejného roka. Bratia a sestry, pestujme srdce otvorené pre druhého. **Srdce otvorené pre všetkých!**

Tretia charakteristika pútnika je, že putovanie má svoj cieľ. Týmto cieľom je stretnutie s Bohom. Pútnik nikdy nekráča bez cieľa. Celý jubilejný rok nás má viesť k obnovenému stretnutiu so živým Pánom, ktorý nás pozýva prísť k nemu, aby sme našli odpočinok a naplnenie. V tomto jubilejnom roku možno mnohí z nás si vykonáme rôzne púte – do Ríma, alebo do jubilejných chrámov v našej Spišskej diecéze, alebo na Slovensku. Ale pamätajme na púte vo vlastnom srdci. Každý náš krok k modlitbe, ku svätej omši, ku zmiereniu, k nezištným skutkom lásky voči druhému, to všetko sú malé, ale veľmi dôležité kroky na našej ceste k Bohu. Svätý Otec František nám pripomína: „Tí, ktorí majú v srdci Boha, dostali dar polárnej hviezdy.“ Polárka už po stáročia slúži ako dôležité svetlo pre navigátorov. Drahí bratia a sestry, Boh je náš cieľ. Dostali sme do srdc Boha, ktorý je láskou. Musíme ju ponúknuť ľuďom. **Ponúkajme tomuto svetu Boha.**

Začíname našu diecéznu púť jubilejným rokom 2025. Je to pozvanie vrátiť sa k Bohu – prameňu a cieľu, je to pozvanie k obnove autentickkej viery, ktorá bude svetlom pre druhých. Naplňajme výzvu Božieho Syna: „*Nech tak sviati vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.*“ V tejto chvíli zverujem toto naše spoločné putovanie jubilejným rokom najsvätejšej Bohorodičke: „*Mária, Božia Matka, hviezda morská putujúcich, tu pod Tatrami sa obraciame k tebe s dôverou a prosíme o tvoju ochranu a pomoc pre nás a celé Slovensko. Amen.*“